

VÔ VI QUY NGUYÊN

Từ Thiện Tâm Khai

BÀI TƯỜNG THUẬT:

ĐỨC NGÀI HÀNG PHỤC THIÊN MA VƯƠNG

TẠP CHÍ QUY NGUYÊN PHÁT HÀNH NĂM 2000.

CÁC LOẠI SÁCH CỦA **VÔ VI QUY NGUYÊN**

LOẠI A: Sách dành cho Học Viện VVQN:

Bao gồm các loại sách chứa đựng các bài học có cách hoạch định, kế hoạch và tổ chức VVQN. Các tài liệu chứa đựng dữ kiện lịch sử mật chưa đến thời gian công bố, các văn kiện, thông tin có cách cá nhân. Các tài liệu mật, các thảo chương, luận án của Học Viện.

LOẠI B: Sách dành cho Huỳnh Trường chính thức và các Trường Nhóm Đạo chính thức:

Bao gồm các loại cẩm nang, các chương trình huấn luyện, hướng dẫn, các tài liệu bán mật đang trên đường giải mã, các tài liệu dành hướng dẫn riêng cho Huỳnh Trường, Trường Nhóm Đạo.

LOẠI C: Sách dành cho các pháp hữu được chọn lựa:

Bao gồm các loại bài học cùng với phương hướng xử trí trong các hoàn cảnh của bài học. Các chi tiết, bài học dưới dạng tế nhị không phổ biến rộng rãi.

LOẠI D: Sách dành riêng cho đại đồng pháp hữu và nhân sanh:

Đây là các loại sách phổ thông, giới thiệu Pháp Đạo, chuyện giải trí, văn hóa, nghệ thuật có tánh đạo và những bài học chung.

NAM MÔ ĐẠI THỪA LIÊN HOA HÓA THÂN MINH
VƯƠNG PHẬT
NAMO METTREYA BUDDHA

ĐỨC THẦY TỪ MINH ĐẠT

SÁCH LOẠI C.

**Bài giảng của Đức Thầy Từ Minh Đạt
Hay LỜI GIỚI THIỆU
sau khi đọc xong bài tường thuật
Đức Ngài hàng phục Thiên Ma Vương**

Bài tường thuật: Đức Ngài hàng phục Thiên Ma Vương là một ghi nhận quý của thầy Từ Thiện Tâm Khai đã đóng góp rất lớn vào kho tàng kiến thức cho pháp đạo mà hôm nay chúng tôi hân hạnh giới thiệu cùng các pháp hữu.

Sau khi nhận tập tài liệu này, chúng tôi có trình lên Đức Thầy Từ Minh Đạt và được Đức Thầy dạy như sau:

“Cái căn bản của Thiên Ma là vậy, xảo quyệt và chuyên phá hoại chánh pháp. Cái yếu điểm then chốt mà Đức Ngài đã chỉ rõ là: Ăn cướp điển linh quang. Ăn cướp điển linh quang có 3 phương thức:

- Dùng lực.
- Dùng sự xảo quyệt.
- Chuyển động tâm vọng niệm của người.

Thực ra, nếu cần hàng phục Thiên Ma Vương thì Đức Ngài đã làm trong vô vi rồi chứ không cần thiết để làm trong hữu vi đâu! Tuy nhiên, Ngài vẫn làm một vài trường hợp mẫu mà Thầy nói thẳng, trường

hợp này đã được giải quyết trong vô vi rồi nhưng nay đem ra cho chúng ta xem để học về cái điểm căn bản và phù hợp với lời nguyện của Thiên Ma Vương là nguyện để phò trợ người tu học và để tập luyện cho chúng ta thêm về cái Minh cái kiên trì trong công việc cứu độ!

Đức Thầy nhân bài tường thuật trên đã mở ra thêm để cho chúng tôi hiểu rõ thêm vấn đề về Thiên Ma để sau này Ban Biên Tập sẽ tiếp nối, tiếp tục viết thêm những trang về Giáo Lý kế tiếp:

- Ai cũng biết, từ vô thi đến giờ Thiên Ma theo phá hoại chánh pháp, trực tiếp đối diện với chư Phật thì vị Thiên Ma đó không cần thiết phải nhập qua xác của một người phạm nhân đâu. Theo Đức Ngài dạy: “Bồ Tát trụ ở tầng Trời thứ 4, còn Thiên Ma thì thứ 6”. Như vậy, người sư nữ này dù chăm lo tu niệm cỡ nào cũng không đáng cho Thiên Ma này nhập đâu! Nếu cần nhập xác thì 1 vài tên lính cũng đủ rồi. Thực ra, vị Thiên Ma này đã được Đức Ngài thu phục từ lâu, nay nương theo sự dạy dỗ của Đức Ngài đứng ra làm ví dụ để các pháp hữu có ý niệm về Thiên Ma. Đó là lý do Đức Ngài đã không trực tiếp điềm bệnh mỗi ngày cho bệnh nhân là vậy.

- Thực ra, nếu vị Thiên Ma này ra tay thì chỉ cần cái tâm sợ tội của sư nữ này khi tưởng mình sai cũng đủ để Thiên Ma hành sử, chuyển vận những pháp để cái tâm sợ sa vào pháp đó không chỗ gỡ. Diễm Linh

Quang bị trói. Thiên Ma thực sự không cần phải nhập xác đâu! Một mức độ cao hơn Bồ Tát không hành sử thấp như vậy! Qua bài học lần này, Đức Ngài đã cho vị này lộ ra một ít xảo quyệt hay một vài điểm cho chúng đệ tử ta thấy như: Không thể nào dùng cái hữu hạn như trí phàm phu mà cân đo những đại lượng khác được. Như hàng triệu phần lực có thể nằm chung trong 1 bản thể. Điều đó đã nói cho ta nhiều lắm!

Một pháp hữu hỏi Thầy:

- Xin Thầy giảng thêm về trường hợp thân băng để làm bằng chứng. Như Đức Ngài nói “có thân băng làm bằng chứng thì tang chứng rõ ràng nên phần lực sẽ bị Thiên Lôi đánh!”

Đức Thầy giảng:

- Đó là cách của Đức Ngài tập cho các pháp hữu làm việc nên có để ý để từ 1 chút. Chứ ngày xưa đâu có máy thân băng mà phần lực vẫn bị đánh là bị đánh! Thật ra, một thoáng phóng ý cũng đã bị ghi chép rồi thì cần gì mà thân băng để làm bằng chứng? Đó là cách của người đời, quen sống đời. Vì thế, Đức Ngài nương theo cách sống đời để cho người đời làm việc kỹ càng hơn. Có lần Đức Ngài nói, nếu muốn, Thiên Ma cũng có khả năng làm cho máy thân không được.

Như vào cuối năm 1999, khi Thiên Ma ra tay hành sử thì toàn bộ phone, máy fax,... của các vị tại Việt Nam không hoạt động được là vậy!

Bài học của năm 1982, cách đây 18 năm. 18 năm một thời gian khá dài để chúng pháp hữu tiến thêm nhiều bước. Hiểu bài học cũ để thông đạt bài học mới.

Ngày xưa, Thiên Ma Vương khơi cho các vị phải mũi lòng. Đó là bài học của 18 năm về trước. Theo quy luật của Thượng Đế, họ chỉ làm như vậy chứ không làm cao hơn nhiều cái sức của người có. Nhưng ở giai đoạn này, các vị đã tiến hơn rồi. Thiên Ma nếu cần thiết sẽ không cần khơi cho các vị mũi lòng nữa. Chỉ cần trong tâm các vị có sự thiếu thanh tịnh, dễ bị rung động dễ mũi lòng. Chỉ một tí niệm khởi như vậy cũng đủ rồi, đủ để Thiên Ma hành động. Một vài cái pháp, một vài ý niệm sẽ ra đời tưởng là thật là hay, thật là tốt sẽ phù hợp với những người có TÂM, có Ý NIỆM dễ mũi lòng mắc vào.

Đã mắc vào thì có cái gút. Khi có cái gút sẽ có sự phân cực, phân biệt. Khi có sự phân cực hay phân biệt thì chia xa, tự cách ly, cách ly cả với Điển Linh Quang của Thượng Đế vì trong Điển Linh Quang của Thượng Đế không có sự phân biệt ở đó. Từ sự phân biệt này con người sẽ bị lệch vào tà đạo mà từ đó Điển Linh Quang tự động thoát do sự phân cực tạo ra. Thiên Ma sẽ làm chủ dòng điển này. Chỉ cần có ý niệm là đủ! Thiên Ma sẽ nương và chuyển vận ý niệm, rồi từ đó con người tự dâng nộp Điển Linh Quang mà họ không cần phải hành động.

Bài học của 18 năm về trước, các pháp hữu phải dùng trí để quán xét. Nhưng bây giờ, chúng ta thấy thêm, những trò ma giáo đều do Thiên Ma làm chủ. Thiên Ma là chúa ma giáo mà! Trí, thì chúng ta có được bao nhiêu? Dùng Trí thuần túy sẽ đi được đến đâu? Vì vậy, bên cạnh dùng Trí, ta phải lấy cái tâm tịnh, cái tâm không phân biệt làm cứu cánh, làm ngọn đèn là vậy!

Là một quá trình bắt buộc của tất cả người đời khi tiến đến quả vị Chánh Đẳng Chánh Giác để trở về hòa nhập cùng với Diễm Linh Quang của Thượng Đế, bài học về Thiên Ma sẽ là hành trang đi cùng các vị cho đến ngày thành quả cũng như Đức Thế Tôn ngày xưa vậy.”

Tương những lời giảng dạy của Đức Thầy đã bao hàm đủ những lời giới thiệu của chúng tôi.

*Đại Hùng Linh Điện, ngày 17 tháng 10 năm 2000
Ban Biên Tập Tạp Chí Quy Nguyên.*

**TÁI BẢN LẦN 2
CÓ THÊM 28 LỜI CHÚ
THÍCH CỦA ĐỨC THẦY
TỪ MINH ĐẠT.**

Vào khoảng năm 1982, chúng tôi vừa được Đức Ngài ban Hồng Ân Bửu Châu được ít lâu. Mỗi ngày đều đặn sáng cũng như chiều chúng tôi thay phiên nhau đến đường Yersin, thành phố HCM để hộ bệnh và nghe Đức Ngài dạy đạo.

Những năm đó vì điều kiện kinh tế khó khăn và thuốc men thì khan hiếm nên người đến xin hộ bệnh ở đây rất đông, đủ các loại bệnh. Trong số những người đến xin hộ bệnh đó có một bệnh nhân rất đặc biệt, thời gian chữa trị rất là lâu. Đó là một câu chuyện hồi hộp, hấp dẫn và có cả những giọt nước mắt.

Hôm ấy, người đến xin hộ bệnh tên là Võ Thị Đạo, 36 tuổi, là một ni cô tu ở Kì Viên Tự, đường Phan Đình Phùng, Q.3, thành phố Hồ Chí Minh. Cô bị chứng mất ngủ kinh niên và thường hay đau đầu.

Trong suốt thời gian hộ bệnh cho cô Đạo, Đức Ngài luôn có mặt để theo dõi, thầy Minh trực tiếp điểm bệnh, có cô Hai, anh Mẫu, anh Dũng và cô Giàu điểm phụ thêm. Các pháp hữu có mặt rất đông, có mặt thường xuyên và chứng kiến từ đầu đến cuối gồm có cô Hai, cô Nhuận, cô Khanh, cô Đức Khánh, cô Hoa, cô Khuyến, cô Thoàn, cô Mĩ Nhơn, anh Mẫu, anh Long, cô Giàu, anh Dũng, bác Nghiệp có một người khách là ông kỹ sư Nguyễn Công Huân cháu ba đời của cụ Nguyễn Công Trứ và cô Loan.

Mỗi ngày đến xin hộ bệnh, cô Đạo thường mặc áo tràng nâu hoặc lam. Khi đến nơi cô lễ Phật, lễ Đức Ngài, lễ các thầy hộ bệnh rất cung kính.

Cô Đạo cho biết cô đã tụng kinh Thủy Sám nguyện độ các loài thủy tộc và trì chú Đà La Ni. Có hôm, khi đang ngồi tụng kinh cô thấy ở góc chùa có một người ngồi

nhìn cô không nói gì, liên tục mấy ngày liền cô đều thấy như vậy.

Trong khi được thầy hộ bệnh cô Đạo im thinh thích không nói một lời nào, khi thầy Minh bắt ấn chú nguyện đặt tay lên đỉnh đầu và giữa trán cô thường né người qua để tránh, có khi cô uốn éo người hoặc giả vờ xỉu (1). Điểm bệnh xong, trán cô Đạo đỏ như bị phỏng còn thầy Minh thì lưng áo ướt đầm mồ hôi. Cứ thế ròng rã gần 6 tháng! Còn thầy Minh thì vẫn kiên trì, nhẫn nại bởi vì Đức Ngài dạy theo sự nhận xét của Sư Huynh thì cô Đạo bị phần lực nhập cần phải kiên trì, chứ nó không dễ gì chịu trả xác (2). Mà phần lực này không phải thứ vừa, nên phải chuyển qua điểm bệnh vào buổi sáng khi trị tà.

Lần nào khi hộ bệnh thầy Minh cũng hỏi nó tên gì? Ở đâu? Phần lực im lặng không khai mà chỉ mỉm cười khi dễ. Hỏi mãi thì phần lực nói: Nó không có tên. Thầy Minh nạt: Ai lại không có tên, có khai mau không? (3) Phần lực gồng mình lên, trán người lại như có vẻ đau đớn lắm để chịu đựng. Trên trán, giữa chặn mày chỗ ngón tay điểm vào đỏ như cục than nung, cuối cùng thì bao giờ nó cũng giả xỉu để chạy trốn (4).

Hôm sau, không nản lòng, thầy Minh lại hỏi phần lực tên gì? Phần lực khai tên Nguyễn Văn Thành, tuổi không nhớ.

Hôm sau nữa, khi thầy Minh hỏi tên thì phần lực nói không biết.

- Tại sao kì vậy?
- Các bạn ngạc nhiên phải không?

Vì hôm qua là phần lực khác khai tên Nguyễn Văn Thành và đã ra khỏi xác rồi, còn hôm nay là phần lực khác nên nó nói không biết. Và có rất nhiều, rất nhiều phần lực như thế trong xác cô Đạo. (5)

Một lần khác, khi thầy Minh hỏi mãi thì phần lực đã chịu nói nhưng không chịu trả xác. Phần lực này nói vì đã ở trong xác này lâu rồi nên không muốn ra.

Thầy Minh nói với phần lực :

- Chiếm xác là một trọng tội đó, vì nên mau ra trả lại xác cho sư nữ này. Hiện nay là thời kỳ mạt pháp rồi! Đây là thời kỳ đại ân xá! Nếu tự giác ăn năn hối cải biết tu sửa thì sẽ được khoan dung, bằng không sẽ bị tội nặng, vị có biết không? (6)

Phần lực vẫn lắc đầu âm ỉ, không chịu ra để trả xác cho cô Đạo. Thầy Minh lấy máy thu bằng ra định thu bằng để làm bằng chứng thì phần lực lay quá chừng, xin tha mạng:

- Con lay thầy! Thầy ơi, xin thầy tha mạng cho con!

Sau khi trị bệnh xong cô Đạo ra về. Đức Ngài mới giảng giải:

- Mấy chú biết không nếu mà thu bằng tức là có tang chứng rõ ràng thì phần lực sẽ bị Thiên Lôi đánh hồn tan ra tro bụi liền. (7)

Hôm sau, cô Đạo đến trị bệnh, khi thầy Minh hỏi cô có khỏe không, đã ngủ được chưa?

Cô Đạo thưa :

- Dạ con đỡ đau đầu hơn trước, nhưng vẫn còn không ngủ được vì nó cứ nói xù xì bên tai con hoài.

Rồi cô Đạo kể:

- Về nhà nó năn nỉ con thôi mà đừng đến thầy trị bệnh nữa, thầy đánh tao đau đầu mày cũng đau.

Cô Đạo trả lời:

- Mày nói mày ngon, vậy sao khi thầy đánh, mày né tránh chứ không đánh đỡ.

Phản lực trả lời:

- Mày biết bàn tay đó là của ai không mà mày nói tao đỡ. Bàn tay Phật Tổ mà đến Tề Thiên Đại Thánh còn phải sợ huống gì là tao (8).

Phản lực nói thế là bởi vì khi thầy Minh khuyên giải, phản lực không nghe thì thầy Minh đưa cao Ấn Lệnh trước mặt phản lực và hỏi:

- Người biết Ấn Lệnh của ai đây không? (9)

Phản lực gật đầu, nói biết.

Khi thầy Minh điểm phản lực cứ xoay người nghiêng bên này bên kia né tránh rất khó điểm. Những lúc đó thì cô Hai sẽ điểm tiếp nơi vai hoặc hai đầu gối có khi thì anh Mầu điểm tiếp, có khi thì cô Giàu điểm. (10)

Có lúc phản lực cứ lắc đầu không ngồi yên thì thầy Minh một tay bắt ấn đặt trên trán còn một tay thì bắt ấn quạt quạt hai bên má của cô Đạo, có lúc thổi vào mặt. Lúc thầy Minh quạt như vậy thì phản lực hít hà, rên rĩ:

- Ui da! Ui da! Đau lắm thầy ơi! Miệng hít từng hơi dài như để lấy sức chịu đựng vì bị đau quá. Bao giờ thì phản lực cũng giả xui để khỏi bị đòn. (11)

Buổi trị bệnh thường kéo dài từ 1 đến 2 tiếng đồng hồ (12). Trị bệnh xong, cả cô Đạo cùng thầy Minh đều mệt lả. Khi cô Đạo ra về, Đức Ngài khuyên nên kiên trì (13). Sư Huynh còn bảo các pháp hữu hái lá vông già cho cô Đạo để nấu uống như uống nước trà để trị bệnh mất ngủ.

Có lúc, Đức Ngài còn lấy thuốc ngủ để trong túi áo Sư Huynh đem theo uống mà cho cô Đạo nữa. Có hôm, trị bệnh xong trời đã chiều tối Đức Ngài còn cho cô Đạo tiền để đi xe về. (Vài chục đồng lúc đó là lớn lắm).

Cô Đạo cảm động nói với Sư Huynh:

- Sư ông từ bi độ lượng quá! Thầy đã trị bệnh không đòi hỏi gì mà còn cho thuốc, cho tiền nữa. Con tạ ơn thầy!

Bấy giờ trời đã tối hẳn, nhà nhà đã lên đèn, chúng tôi vẫn còn ở lại, chúng tôi xin Đức Ngài dạy: “Vì sao khi thầy Minh tay bắt ấn quạt quạt hai bên má thì phần lực tỏ vẻ đau đớn và sợ bị quạt vậy?” (14).

Đức Ngài giải thích:

- Đó là phần lực bị “Đả phong tiên” tức bị đánh gió, đau lắm. Phần lực này gan lì lắm mới chịu nổi.

Ngày hôm sau, khi hộ bệnh cho cô Đạo, thầy Minh nói:

- Vị biết đây là Ấn Lệnh của ai, tại sao không thi hành lệnh? (15)

Nói thế là thầy Minh muốn gài phần lực nhưng phần lực này rất khôn. Nó đã lắc đầu nói không biết (16).

Qua ngày mai, cô Đạo lại đến xin hộ bệnh, sức chịu đựng có hạn. Hôm đó, phần lực đã bằng lòng chịu ra khỏi xác. Phần lực khai:

- Sư nữ này nó ngu lắm thầy ơi! Lúc trước khi nó ngồi tụng kinh, thấy nó mãi mê tụng không để ý, tụi con rủ nhau ba, bốn đứa tới chơi. Thấy tụi con nó im không nói gì, tưởng để tụi con mới vô thử nơi nó chơi. Phải chi thấy tụi con nó la lên thì tụi con sợ bỏ chạy rồi, đằng này nó im tưởng để tụi con vô nhiều thêm.

Tưởng nó ngu ai ngờ nó khôn quá trời. Nó dẫn tới thầy báo hại bị bắt trọn ổ luôn. (17)

Các bạn biết vì sao phần lực nói bị bắt trọn ổ không?

Thầy Minh có giải thích rằng:

- Khi điểm bịnh cho cô Đạo, biết có phần lực xâm nhập xác thì thầy Minh đã dùng trấn pháp để khóa chúng lại không cho “nội bắt xuất, ngoại bắt nhập” nữa. Vì thế, nó không thể ra khỏi xác và bị bắt trọn ổ. (18)

Cô Giàu nói:

- Khi em điểm bịnh cho cô Đạo, lúc cầm Ấn Lệnh đặt lên sau ót, điểm mạnh vào hai bên dưới mép tai sau của cô Đạo thì phần lực la lên: “Đau quá! Đau quá!”

Cô Giàu nói :

- Cứ như nó đang bị “cắn cổ” bóp vậy đó!

Thầy Minh nói:

- Cũng gần như vậy! Phải khóa từng đũa, chứ tụi nó đông quá làm sao mà trị nổi. (19)

Buổi chiều, khi ngồi chuyện trò với các pháp hữu, Đức Ngài vừa cười vừa bảo:

- Có chú nói hoài không được, các chú muốn Sư Huynh cho mỗi chú một cái cắn cổ không? Ai cũng le lưỡi, sợ quá! (20)

Sau mấy tháng trời kiên trì dụ dẫn, thuyết phục, (21) hôm nay là ngày đầu tiên các phần lực chịu ra khỏi thể xác cô Đạo để theo các Chư vị lên non tu học. Tôi nói ngày đầu tiên bởi vì phải ra mấy ngày liền mới hết. Hôm đó, thật là một ngày khó quên, những người có mặt đều cảm thấy ớn lạnh, hơi sờ sợ và cũng hơi cảm động.

Mọi người im lặng! Chiều hôm đó bầu trời âm u, chuyển mưa, cơn mưa mùa hè chợt đến chợt tan rất nhanh của trời Sài Gòn ấy mà. Trời thì u buồn, căn phòng im lặng, thời gian như ngừng trôi.

Đức Ngài ngồi trên chiếc ghế bành bên trong nhìn ra phía ngoài, ở giữa nhà, thầy Minh điểm bịnh cho cô Đạo, hai bên có các thầy ngồi rất đông, khoảng mười mấy người. Rồi một cảnh tượng thật khó tin đang diễn ra trước mắt chúng tôi đầy hồi hộp, hấp dẫn và cảm động, cứ như là mình đang xem phim Tề Thiên Đại Thánh bắt yêu trong truyện Tây Du Ký vậy đó.

Đức Ngài nói:

- Hôm nay, Sư Huynh cho các vị theo Chư Vị lên non tu. Phải tu học cho tốt đó.

Thầy Minh nói với các phân lực:

- Hôm nay, bắt đầu đi tu học, vậy tiên học lễ hậu học văn, các vị phải lễ Phật và lễ các thầy cho nghiêm chỉnh khi ra đó nghe. (22)

Phân lực trả lời:

- Lễ nghĩa tự tâm thầy ơi! (23)

Thầy Minh nghiêm giọng:

- Không được nói vô lễ, đã tu học rồi thì phải biết lễ nghĩa chứ (24).

Lúc đầu mới ra các phân lực lễ Phật, lễ các thầy ngồi hai bên từng thầy một rất trang nghiêm nhưng càng về sau thì lễ càng nhanh và rồi chỉ còn nhìn thấy các phân lực xá lia lia, nhìn đến hoa cả mắt. Khi ra mỗi phân lực có một động tác, điệu bộ khác nhau. Một tay để trước ngực xá, còn tay kia thì múa điệu bộ khác nhau. Có vị khi ra còn vuốt má cô Đạo tỏ vẻ lưu luyến.

Thỉnh thoảng, thầy Minh lại giục:

- Ra mau, không được chần chờ và phải nhớ xá Phật, xá chào các thầy cho nghiêm chỉnh, không được xá chiếu lệ.

Phản lực la lên:

- Khoan thầy ơi! Thầy tưởng trong xác này ít hủ, cả triệu triệu phản lực lặn, cho nên tụi con mới làm cho nghệt tim, nghệt óc sư nữ này, làm cho nó không ngủ được.

Thầy Minh lại giục:

- Ra mau lên, mau lên!

Phản lực nói:

- Tụi con cũng muốn ra mau lắm chứ nhưng mà chen đâu có lại với tụi nó, tụi nó chen lấn đạp nhau mà ra còn không kịp nữa là, nếu không ra cho lẹ thì bị Chư Vị cầm roi “Đả Thần Tiên” đánh cho què giò, què cẳng đó thầy ơi!

Phản lực than:

- Mệt quá thầy ơi! Cái xác này nó mệt rồi, thầy cho nghỉ một chút xíu thầy ơi!

Thầy Minh nói:

- Không được phải ra ngay, hôm nay phải ra cho hết để theo Chư Vị lên non tu học. (25)

Đức Ngài hỏi:

- Các chú biết vì sao các phản lực khi ra khỏi xác, mỗi vị có một điệu bộ khác nhau không?

Đức Ngài giải thích:

- Đó là vì có vị là tiên nên khi ra thì tay múa dăng hoa, có vị là đang thủ võ, có vị vẽ vẽ là các thầy bùa thầy chú nên vẽ bùa, còn các vị lễ dàng hoàng đó là các nhà sư. Bởi vì Thiên Ma Vương nghĩa là Thiên Ma

chuyên đi cướp đi linh quang của nhiều người và phải cướp thật nhiều, cả nghìn cả triệu điếm linh quang rồi nó tự xưng là vua. Vua của Thiên Ma nên gọi là Thiên Ma Vương. Còn các người bị cướp điếm linh quang thì phải theo làm đồng bọn của nó, nhất nhất phải nghe theo sự sai khiến của nó đòi đòi, kiếp kiếp.

- Nên nói tu phải thận trọng đừng để Thiên Ma dẫn là vậy!

Sau khi dâng hương lễ Phật, chúng tôi lễ chào Đức Ngài ra về. Đức Ngài cười bảo bây giờ các chú đã thấy các Thiên Ma đối phó tinh vi và xảo quyệt như thế nào rồi phải không? Chưa hết đâu còn đầu đảng của chúng đến ngày cuối cùng, mới chịu ra.

Hôm sau, buổi sáng Đức Ngài đến Yersin sớm, ăn sáng xong trước khi đi làm Đức Ngài bảo:

- Hôm nay, Sư Huynh sẽ cho các chú xem một màn bi kịch. Hôm nay, phần lực này sẽ quỳ dưới chân Sư Huynh để xin tha mạng cho các chú xem.

Hôm đó, Đức Ngài đã cho nhắc các thầy đến để học rất đông.

Quả như lời Đức ngài đã báo trước. Buổi chiều, cô Đạo đến trị bệnh sớm hơn mọi ngày, lúc đó khoảng 4 giờ, Đức Ngài đi làm chưa về. Chiều hôm đó có mặt Sư Tử, Anh Ngọc, anh Nghiệp, anh Mẫu, cô Hai, cô Mỹ Nhơn, cô Khuyển, cô Thoàn... và nhóm cô giáo chúng tôi.

Khi thấy Sư Tử bước vào, phần lực đang quỳ trước ngôi Tam Bảo liền đến ôm chân Sư Tử, rồi phần lực nắm tay Sư Tử nói:

- Thầy ơi! Con xin thầy thương con! Vì con biết chỉ có thầy mới có thể xin được cho con khỏi tội.

Phản lực năn nỉ tha thiết ba bốn lần như vậy. Phản lực nói với thầy Minh:

- Chỉ có Đức Ngài mới cứu con được thôi. Xin thầy cho con gặp Đức Ngài. Rồi nó quỳ mọp khóc lóc thảm thiết. Mọi người có mặt đều cảm động, nhìn phản lực ái ngại. Thầy Minh bèn đứng lên ghế cao trước ngôi Tam Bảo đánh chuông xin thỉnh Sư Huynh đến.

Lúc đó phản lực nói:

- Ta là Thiên Ma Vương, từ đời vô thủy đến nay ta chưa một lần thất bại. Từ vô thủy đến nay ta đã phá chánh pháp biết bao lần. Sư nữ này nó đạo đức lắm, nó ngu lắm, (26) cứ mỗi lần con xúi giục nó làm bậy, nó đâu có biết, con làm mà nó tưởng nó phạm lỗi, rồi nó quỳ trước bàn Phật ăn năn, sám hối. Những lúc đó con đau khổ lắm bởi vì con làm mà nó chịu. Tại nó có hạnh tốt quá con phá không được, chứ thầy của nó con phá cho tu không nổi phải ra đời luôn. Cô bạn tu cùng như nó con phá cho ra đời luôn, còn nó đàn bà con gái gì mà lì quá phá mấy nó cũng cứ tu.

Từ đời vô thủy đến nay ta chưa một lần thất bại mà ngày hôm nay phải chấp nhận chịu khuất phục dưới chân Đức ngài xin tha tội.

Thật mau nhiệm, vừa đánh chuông một lát thì Sư Huynh về đến! Thấy Sư Huynh phản lực quỳ ôm chân Đức Ngài xin tha tội. Chờ khi Sư Huynh lễ Phật xong ngồi vào ghế phản lực mới trình thưa:

- Từ vô thủy đến nay con đã phá chánh pháp, tội lỗi không thể nào kể xiết, mà hôm nay con chịu khuất phục quý dưới chân Đức Ngài xin Đức Ngài cứu con. Chỉ có Đức ngài mới có quyền tha tội cho con mà thôi.

Lúc nghe phản lực năn nỉ như vậy ai cũng cảm động! Sư Tử đi vào trong chặm nước mắt, cô Mĩ Nhon cũng

rướm rướm nước mắt vội đi vào trong, còn một người nữa cũng đi vào trong chầm nước mắt tôi không nhớ tên. (27)

Sư Huynh nói với phần lực:

- Tự giác ra thì sẽ được điểm và khỏi phải bị trói, được thông thả theo Chư Vị lên non tu. Nếu muốn được tha tội, từ nay người phải đoái công chuộc tội, độ các người tu học.

Mọi người thờ phào, thế là Đức Ngài đã hàng phục được Thiên Ma Vương từng tuyên bố chưa một lần thất bại mà nay đã quỳ dưới chân Đức Ngài xin tha mạng. Thế là Đức ngài đã hóa giải được lời thề của Ma Vương. Vào thời Đức Phật Thích Ca còn tại thế, khi Ma Vương phá nhiều Phật không được thì Ma Vương đã thề rằng: Đến đời Mạt Pháp sẽ phá các đệ tử của Phật Thích Ca đến cùng.

Hôm nay, lời thề đó đã được Đức Ngài hóa giải! (28)
Thời Mạt Pháp sắp tàn để đón chào Đấng cứu thế, Đức Long Hoa giáo chủ ra đời cứu độ quần sanh. Đó là lí do mà tôi cố hồi tưởng lại câu chuyện này thật đầy đủ và chính xác hầu làm bài học cho chúng ta cùng tu tỉnh.

Mấy ngày sau Sư Huynh có giảng:

- Mấy chú biết không nơi nước Cực Lạc của Đức Ai Di Đà Phật có các con chim biết nói pháp. Chim đó đâu phải là chim thường, đó là những Thiên Ma Vương xin tự nguyện được làm kiếp chim như Ca Lăng Tần Già, Cộng Mạng để nói pháp.

Phần lực này là Thiên Ma Ba Tuần ở tầng Trời thứ Sáu, còn Bồ Tát ở tầng Trời thứ Tư. Thiên Ma Vương

cũng có lực thông. Nó chỉ thua Phật lậu tận thông mà thôi.

Rồi Đức Ngài dạy tiếp:

- Các chú chưa được thanh tịnh! Mới thấy nó “xuất chiêu” năn nỉ một cái thì đã động lòng, giống như ngày trước Đắc Kỷ khi bị cột trời đem ra xử chém thì nó khóc lóc thảm thiết làm cho các tướng trời Na Tra, Dương Tiễn lần lượt ra để thi hành lệnh chém nhưng cứ mỗi lần đưa gươm lên thì Đắc Kỷ lại van xin khóc lóc thảm thiết làm cho các tướng phải hạ gươm xuống không nỡ chém. Cuối cùng, phải nhờ đến hồ lô của Lục Yểm Đại Tiên mở nắp hồ lô tự động hai ngọn phi đao bay ra mới chém được đầu Đắc Kỷ. Các chú cần phải tu học nhiều hơn nữa, lúc nào cũng phải giữ tâm thanh tịnh.

Qua câu chuyện trên Đức Ngài đã dạy chúng ta rất nhiều bài học phải không các bạn?

Cuối cùng, Tâm Khai xin nói thêm là ngày trước các pháp hữu thường gọi Đức Ngài là Sư Huynh thôi, nhưng khi phần lực quỳ xin tha mạng thì phần lực gọi thầy Minh là thầy, gọi Sư Tử cũng là thầy, còn gọi Sư Huynh là Đức Ngài. Chúng đệ tử từ tôn kính xin Đức Ngài ân xá cho đệ tử nếu có điều chi sai sót.

Từ Thiện Tâm Khai

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynghuyen.org

Bài học của Từ Thiên Tâm Khai rút ra được là:

- Phải luôn giữ tâm thanh tịnh!
- Không móng tâm để đừng bị Thiên Ma dẫn mà làm đường lạc lối!
- Các thầy chỉ là một vị thừa sai, phải kiên nhẫn, khiêm nhường, từ bi bác ái khi hộ bệnh để cứu độ và dẫn độ. Trường hợp bệnh có phần lực nhập thì phải kiên trì nhẫn nại khuyên nhủ để dẫn độ cho các phần lực chứ không dùng thần thông để bức ép. Còn đối với Thiên Ma thì phải thận trọng, phải dùng trí để nắm được lí cho vững vì Thiên Ma rất xảo quyệt, mưu mô.
- Học được ở Đức Ngài lòng nhân từ độ lượng, từ bi hỉ xả, bố thí không hối tiếc!
- Học được ở Đức Ngài sự chịu đựng, không ngại gian khổ vì chúng sanh. Đức ngài đã cao tuổi đi làm cả ngày mệt mỏi vậy mà sau giờ làm việc về còn đến để hộ bệnh hoặc dạy bảo các đệ tử. Như vậy là Bồ Tát vì chúng sanh, tìm chúng sanh mà cứu độ, chứ chúng sanh biết Bồ Tát ở đâu mà tìm!
- Phải giữ hạnh lành, phải tin vào pháp, tin vào Thầy, không thoái chuyển!

ĐỨC THẦY TỪ MINH ĐẠT CHÚ THÍCH:

Đức Thầy: *Chắc hẳn bài tường trình này viết không đầy đủ vì sự việc xảy ra kéo dài trong 6 tháng và chuyện cách đây cũng đã 18 năm. Sự thiếu hụt là chuyện đương nhiên mà công viết lại ở đây để làm tư liệu thì thật là quý giá. Vì nếu không được viết lại dầu ít thì sẽ không 1 ai được học cả. Sau đây, Thầy giảng thêm một số điểm đã được đánh dấu từ 1 đến 28 trong bài viết.*

(1) Giả vờ xỉu:

Là một phần lực thường không nhất thiết là Thiên Ma, khi nhập được xác người ta, nó có khả năng khiến cho người bệnh không cần đến với ông Thầy hộ bệnh. Các vị thường hộ bệnh chắc cũng biết, các phần lực thường lấy cơ này nọ để không đến. Nhưng tại sao họ lại đến? Đến đều đặn 6 tháng để bị đánh, rồi phải giả vờ xỉu? Họ đã có lệnh rồi đó!

(2) Không dễ gì chịu trả xác:

Thực sự chuyển vận một trường hợp bị nhập xác chỉ trong 1 thời gian tíc tắc vài giây là xong. Sự kiên trì ở đây không phải là chuyện “không dễ gì chịu trả xác” mà là sự kiên trì của người đang hành pháp, đang lập hạnh và người bệnh, cũng như những người dự kiến, đang học để thấy ra lý lẽ của sự việc.

(3) Ai lại không có tên, có khai mau không?:

Câu hỏi đầu tiên của người hộ bệnh cũng đã đủ để chỉ ra lý do tại sao người hộ bệnh này cần phải kiên

trì. Vì thực sự người hộ bệnh này vừa hấp tấp, vừa không có cái nhìn chu đáo, toàn vẹn và lại có sự tự cao ngã mạn trong công việc thực sự cần cái hạnh của một người tu bình thường (*Thầy nói là tu bình thường chứ không nói là Hạnh Bồ Tát*).

Ai mà lại không có tên? Những trẻ em hư thai, vừa lọt lòng đã chết, những người mất trí thần thức đi loạn không còn nhớ tên nhớ họ... thiếu gì trường hợp khiến cho người ta không nhớ tên hoặc không có tên.

“Khai mau không?” Cách nói giống như cách của một công an đối với phạm nhân hơn là của một người tu đang lập hạnh, hóa độ cho một người, một phần lực hay hóa độ cho một Thiên Ma.

(4) Gồng mình lên... đau đớn... giả xui... chạy trốn:

Như vậy, chỉ vì lý do “không có tên” có thể do không muốn nói tên, cũng có thể do người ta không có tên thật hay không nhớ tên... cũng đủ khiến cho họ bị... tra tấn???? Như vậy thì được gọi là sự Hộ Bệnh của các thầy đang lập “hạnh Bồ Tát” sao?

Bản thân Thầy cũng từng hộ bệnh cho một trường hợp nhập xác và phần lực cũng từng nói là không có tên. Thầy nói với nó “con chết vào ngày mùng 10 thì thôi, Thầy gọi con là thằng Mười!”. Đơn giản thế thôi, hoặc:

- Nếu vị thầy tên của mình không đáng để gọi thì Thầy sẽ gọi vị bằng cái tên “thằng không đáng để gọi!”

Thiếu gì cách để đối diện với những loại ngang bướng nhưng mình vẫn tỏ thái độ ung dung, điềm tĩnh và bao dung của một vị thầy! Há gì chỉ vì người ta không “khai” tên là có thể “đánh” người ta, trong khi bản thân mình không lường ra được thực tế con người có nhiều trường hợp họ không có tên mà.

(5) Rất nhiều phần lực trong xác:

Chưa chắc!

(6) Chiếm xác là một trọng tội... được khoan dung... sẽ bị tội nặng, vị có biết không?

Bản thân người hỏi có thực biết không? Hay chỉ là đang lập lại những gì Đức Ngài nói?

Trọng tội? Trọng tội gì? Hành tội ấy ra sao trong khi người ta chiếm thể xác ấy đã lâu rồi? Vì rõ ràng phần lực có nói “đã ở trong xác này lâu rồi nên không muốn ra”. Thế thì nói “trọng tội”??? Người ta có thấy... gì đâu? Thế thì chữ “khoan dung” và “tội nặng” chỉ được nói ra mà chả có một... “ký lô” nào cả!

(7) Thu băng tức là có tang chứng... bị Thiên Lôi đánh...

Dĩ nhiên bài tường trình này từ thầy Từ Thiện Tâm Khai nên chưa chắc đã tường thuật đúng 100% toàn bộ sự kiện lúc ấy. Tuy nhiên, cứ cho là đúng vì chúng ta vin vào đó để tham khảo nên cứ tạm cho tài liệu ấy là đúng. Đọc đến đây thì hiểu, Đức Ngài đang dạy cho học trò trình độ... mẫu giáo! Vì thực tế khi người ta, phần lực cứ phát ngôn ra là đã dính rồi, hay phát ý ra là đã dính rồi thì cần gì phải là ... trâu băng? Hồng lè thời xưa xưa... các phần lực bị Thiên Lôi đánh tan ra tro cũng bởi có ... băng cassette làm bằng chứng?

Thế thì, tại sao phần lực xin tha mạng? Cũng bởi nó sợ các vị mang băng cassette ấy đem trình với Đức Ngài mà thôi.

(8) Bàn tay Phật Tổ:

Câu này là câu của Thiên Ma đang nói chứ không phải của cô Đạo kể lại đâu! Cái cách này cũng như cái cách làm cho các pháp hữu rơi lệ vậy.

Thực chất, bài học này là dành cho thầy Minh và các vị dự thính là chánh chứ không phải là 1 case trị cho phần lực đâu. Phần lực đang “đưa các vị thầy đi vào bản ngã của TA”.

(9): Người biết Ân Lệnh của ai đây không?

Đó chính là câu nói của người đang đi vào Bản Ngã của TA ! Một cái TA thật to lớn!

**(10) Khi thì cô Hai điếm,... khi thì anh Mầu,...
khi thì cô Giàu điếm:**

Thấy đánh được, đánh dễ ăn, thấy đánh mà người ta không trả đòn thì xúm nhau đánh, chả thấy 1 ai mở đường, giáo huấn chỉ cho người cả. Vậy mà nói thời này là “thời đại ân xá, nếu tự giác ăn năn, hối cải, biết tu sửa thì sẽ được khoan dung...” Tu sửa là cái gì mà chỉ thấy nói bằng miệng, chả có ai mở đường, khai thị, chỉ cho ra cái gọi là “tu sửa” là cái gì? Nhiều khi, chưa chắc trong trường hợp này AI MỚI THỰC SỰ LÀ THIÊN MA!

(11) Giả xui để khỏi bị đòn:

Cảnh y như trong trại giam không hơn không kém! Hình như “phạm nhân” bị “phạm tội”... “không biết tên”.

(12) Trị bệnh 1, 2 tiếng đồng hồ:

Đáng lẽ thời gian này nên dùng sự thuyết giảng hơn là ngồi điếm. Vì các vị có pháp Hộ Bệnh có thể vừa nói, vừa điếm được mà! Cũng không cần dùng cái tay để quạt, cái tay để niền cần cô. Các vị có thể vừa nói vừa làm những công việc đó mà! Đâu cần phải mất công đứng quần như đấu võ như vậy? Phải gỡ ra để xem cái lý của nó!

(13) Đức Ngài khuyên nên kiên trì:

Các vị có hiểu tại sao Đức Ngài chỉ ngồi yên rồi khuyên đệ tử nên kiên trì mà Ngài thì hầu như không làm gì cả không? Ngài đang xem các vị làm việc đó!

Sau này, khi làm theo hướng này không được thì phải chuyển hướng khác.

Ấn Lệnh Tối Thượng của Đấng Chí Tôn ra lệnh nó ra khỏi xác đi tu mà nó không chịu thì phải hiểu mình đang có chuyện gì trục trặc, nên xem lại cái cách. Không lẽ khi Đức Cha Lành dùng Pháp Lệnh này để chuyển vận chỉ có 1 vài triệu phần lực mà phải mất đến 6 tháng sao?

Tại sao không đặt dấu hỏi mình sử dụng Lệnh Pháp của Đấng Chí Tôn mà có tác dụng thấp hơn 1 tổng thống, 1 tướng quân ở đời. Họ chỉ ra 1 lệnh thôi là có thể chuyển dịch được hàng chục triệu, hàng trăm triệu, hàng tỷ người? Vì thế, khi cầm Lệnh Pháp Đức Chí Tôn, phần lực biết là Ấn Lệnh gì nhưng khi chuyển Lệnh lại thấy không có sự Hộ Pháp, không có sự Hành Pháp thì phải hiểu mình có sự trục trặc. Đổi lại cách hay đổi lại nơi mình!

(14) Vì sao.... Tỏ vẻ đau đớn và sợ bị....?:

Đây là cách học của những người... “ác” thiếu tâm từ. Chỉ thích nghe về hiệu quả của các loại “vũ khí” mà mình dùng nhưng không hỏi đi vào điểm chánh là làm cách nào để giải quyết vấn đề? Tại sao lại có những hiện tượng kéo dài như vậy? Tại sao có những sự kiện, lý do ấy xảy đến cho cô Đạo...??? Trong khi ấy chỉ hỏi đến những cái đã xong và dư biết là phần lực đau khi mình bắt ấn... “quạt quạt”...

(15):

Đọc đến đây và đọc các lời giải thích phụ chú của Thầy thì người đọc dư hiểu: Người đáng học bài học này nhất là thầy Minh, người đang điếm, hộ bệnh cho cô Đạo và người đáng được sử lý nhất là thầy ấy chứ không phải là Thiên Ma Vương.

(16) Muốn gài phần lực:

Coi ra phần “tà” ở đây không phải là phần lực nhập xác đầu.

Tuy nhiên, ở ngoài đời cũng có nhiều phần lực ranh mãnh, nên nếu muốn “gài” thì nên “gài” khéo hơn 1 chút, khôn hơn 1 chút:

Đây là cách gài, chỉ là cách thuận tụy thôi mà Thầy chỉ cho các vị huynh trưởng, chứ Thầy không nói về cái cách của người, của sự hành. Nếu muốn gài một khi phần lực giả vờ không biết thì mình nên nói: “Trước Ngôi Tam Bảo hay Trước Thiêng Liêng hiện hữu, tôi tuyên lệnh cho các phần lực được biết đây là Ấn Pháp của Đức Chí Tôn!” Nó muốn nói không biết thì bây giờ nó đã biết rồi. Nó sẽ bị kẹt!

(17) Ai ngờ nó khôn quá trời:

Đây không phải là lời nói thiệt của Thiên Ma. Có thể đó là lời nói của cô Đạo và cũng có thể đó là lời nói nịnh của Thiên Ma. Thiên Ma có Tha Tâm Thông, thì hăng nhiên phải biết cô Đạo muốn gì? Không cần phải là Thiên Ma, một phần lực khi nương vào xác

thân của người thì tự khắc biết được trong đầu của người bị nhập muốn cái gì? Họ đã nhập vào được đồng nghĩa với chuyện không chế được xác thân.

(18) bắt trọn ổ:

Bắt trọn ổ? Có biết nó có bao nhiêu phần đầu mà gọi là “bắt trọn ổ”???

(19)... phải khóa từng đũa....:

Đọc đến đây Thầy có cảm tưởng như đang đọc về một buổi họp của một băng cướp, chuyên giết mướn... ngồi nói về case của mình làm mà chả có rút ra một bài học chân chính nào cả, chỉ ngồi thảo luận, nói về những đòn roi mà mình đã xài... những người này gọi là ... “người tu” sao?

Thầy có thể nói 1 câu không? Thôi cho nói 1 câu rồi đường ai nấy đi nhé? “Sao các người ác tâm quá vậy? Coi chừng Thiên Ma không phải là phần lực nhập xác đầu mà chính là các người đó!”.

(20) ...muốn Sư Huỳnh cho mỗi chú một cái cần cô không?

Người đọc vào thời gian này, thời gian có lời giải thích của Thầy, đọc đến đoạn này thì hiểu Đức Ngài không có nói chơi! Mà rõ ràng Ngài có dụng ý! Các vị thấy đấy nhé, người viết bài này là thầy Từ Thiện Tâm Khai, là đệ tử của thầy Minh (Từ Chánh Tín) và tường thuật lại sự kiện của thời gian đó (không phải là Thầy), thế nên, câu nói của Đức Ngài “các chú có

muốn Sư Huynh cho mỗi chú một cái cần cô không?” tất hẳn có lý do của Ngài. Tiếc là thời gian đó, đệ tử của Ngài còn là những người thuộc trình độ “mẫu giáo” nên Ngài đã không nói thẳng với họ.

(21)... thuyết phục:

Hình như trong bài tường trình này, người tường trình không cho đọc giả biết các vị thầy ấy đã thuyết phục phân lực ra sao? Bằng cách nào???

(22) ... phải lễ Phật và lễ các thầy cho nghiêm chỉnh.....:

Hình như người không có “tiên học lễ” hay “lễ nghiêm chỉnh” ở đây là thầy Minh thì đúng hơn.

Tại sao nói “các vị phải lễ Phật và lễ các thầy?”

Đáng lẽ nói “các vị phải lễ Phật, lễ Đức Ngài và lễ các thầy” thì đúng hơn chứ? Các thầy ở đây cũng là đệ tử của Đức Ngài, đánh đồng Đức Ngài ngang với đệ tử sao? Hay là coi bản thân mình ngang với Đức Ngài?

(23) Lễ nghĩa tự tâm thầy ơi!

Rõ ràng vị Thiên Ma này thấy ra thầy Minh là VÔ LỄ!

(24). Đã tu học rồi!:

Thực ra, những cảnh diễn ra trước mắt là nó chưa tu học. Nếu nó cứng đầu, thì mình phải làm gương.

Xá chào ngôi Tam Bảo, Đức Ngài và các Thầy rồi bảo nó làm theo giống như vậy! Nếu nó cứng đầu không làm theo thì bị đòn, lúc đó sẽ không có ai trách hết, vì mình đã làm trước rồi!

(25) Thầy Minh nói.....:

Tới giờ phút này, người đọc hình như chỉ thấy có thầy Minh chủ đạo trong buổi ấy, cho tới giờ phút này, Đức Ngài cũng chưa nói chi cả.

(26) ... nó đạo đức lắm, nó ngu lắm:

Người có đạo đức thực sự, cao lắm chỉ khờ chứ không có ngu!

(27) ... chặm nước mắt:

Các vị này nên khóc là đúng!

28. Lời thề được hóa giải:

Đó là ý kiến của Thầy Tâm Khai. Lời thề được hóa giải ở đây chính là lời thề của vị Thiên Ma trên chữ không có nghĩa là lời thề của tất cả các hàng Thiên Ma Vương.

KẾT LUẬN CỦA ĐỨC THẦY TỪ MINH ĐẠT:
Không ngờ nhiều đệ tử ngày xưa học như vậy! Thầy không có ý chi để nói thêm nữa cả!

Tang lễ Đức Ngài Pháp Chủ 1994.

Vía Đức Ngài tại 3 tháng 2 năm 2015.

TỦ SÁCH VÔ VI QUY NGUYÊN NĂM 2000

SÁCH GIÁO KHOA

1. Nghi Thức Lễ Bái - *Đức Pháp Chủ*
2. Quy Nguyên Pháp - *Đức Pháp Chủ*
3. Quan Hôn Tang Tế - *Từ Thiện Tâm Trụ*
4. Giáo Trình Tu Học tập 1-4 - *Từ Minh Đạt*
5. Câu Hỏi Trắc Nghiệm và Bài Giải Cho Người Mới Tu Học Tập 1,2 - *Ban Giáo Huấn*
6. Khai tâm điển pháp - *Từ Tâm Thiện Phước*
7. Bát Chánh Hạnh - *Từ Thiện Tâm Trụ*
8. Đạo Học Vấn Đáp T.1,2 - *Đức Ngài Pháp Chủ, Đức Thầy Từ Minh Đạt*
9. Nghi Thức, Nghi lễ của pháp Vô Vi Quy Nguyên - *Từ Thiện Tâm Trụ và Ban Lễ Đạo*
10. Voviology Dictionary: Việt Anh - *Beatrice Broussard*
11. Giáo lý dành cho thiếu nhi - *Ban Giáo Huấn*
12. Qua giấc mơ kiếm tâm thức - *Từ Minh Đạt và Ban Biên Tập TCQN*
13. Đề cương: Chương trình huấn luyện Đoàn Thiếu Nhi Quy Nguyên - *Ban Giáo Huấn*
14. Đề cương: Chương trình huấn luyện Hộ Giáo - *Ban Điều Vận*

TRUYỆN - VĂN NGHỆ - NGHỆ THUẬT

1. Xã Giới Thành Đạo Diễn Nghĩa - *Từ Tâm Thượng*
2. Cười Trong Đạo T.1 - *Châu Nhật Tân Ph.D và Ban Biên Tập Tạp Chí Quy Nguyên.*
3. Tuyển Tập Truyện Ngắn: Đạo Trong Thế Sự - *H.M.T.*
4. Thi tập: Thanh thân đạo đời - *Từ Thiện Giao*
5. Thi tập: Ngày tháng hạ vàng - *Từ Thiện Tâm Khai*
6. Thi Tuyển: Trên Đường Đạo - *Nhiều tác giả*
7. Nhạc tuyển: Nghe tiếng đạo ca - *Nhiều tác giả*
8. Nét nghệ thuật qua Thiền - *Châu Nhật Tân Ph.D.*
9. Tuyển tập truyện ngắn: Đường Cong Và Đường Thẳng - *Phan Nam Hưng*
10. Những Mẩu Chuyện Về Đức Ngài tập 1,2 - *Dr. Châu Nhật Tân sưu tập*

XÃ HỘI HỌC

1. Thông suốt và nắm vững tinh thể, biến chuyển để dẫn dắt pháp đạo - *Ban Điều Vận*
2. Thế Giới Đại Đồng - Phòng vấn các lãnh tụ thế giới - *Phòng Thông Linh*
3. Con người đạo đức, gia đình đạo đức là căn bản để xã hội phát triển - *Từ Minh Đạt*
4. Đề Nghị Một Mô Hình Tổ Chức Cho Vô Vi Quy Nguyên 1998 - *Từ Minh Đạt*
5. Quan chức thời xưa - *Châu Nhật Tân Ph.D.*
6. Những kỷ lục của đệ tử Vô Vi Quy Nguyên - *Phòng ghi nhận kỷ lục*
7. Thiên hạ đại định - *Từ Minh Đạt*
8. Quân bình giáo thư - *Từ Minh Đạt*

TÔN GIÁO

1. Thiên Chúa Giáo Qua Quan Điểm Của Tâm Pháp - *Từ Minh Đạt*
2. Tam Giáo Đồng Quy - Phòng vấn các giáo chủ tôn giáo - *Phòng Thông Linh*
3. Đức Thầy Từ Minh Đạt hóa độ 5 Ông, Phái Thần Quyền - *BBT TCQN*

KHOA HỌC

1. Đông Y Và Hóa Dược Bên Lộ Trình Của Thiền - *Châu Nhật Tân Ph.D.*
2. Đông Phương Huyền Môn - *Dr. Châu Nhật Tân sưu tập*
3. Nhân thân tiêu vũ trụ - *Từ Thiện Tâm Trụ*
4. Thiền dưới con mắt của một nhà khoa học tự nhiên - *Châu Nhật Tân Ph.D.*

LUẬN

1. Trình Kiến Giải - *Từ Tri Nguyên*
2. Tiểu Luận T. 1,2 - *Nhiều tác giả*
3. Vô lượng luận - *Nhiều tác giả*
4. Thiên Ân Tâm Khai tập 1 - *Nhiều Tác Giả*
5. Đại bi luận chứng pháp - *Từ Minh Đạt*
6. Lục giới luận - *Từ Thiện Tâm Trự*

NGHI LUẬN

1. Đề lòng mình nói cho lòng mình nghe - *G.S. Vũ Như Hoàng*

HỒI KÝ

1. Hồi Ký Hồng Ân - *Từ Tâm Thắng*
2. Hồi Ký Huyền Linh T.1 - *Đức Pháp Chủ*
3. Hồi ký: Hành trình về ký ức T.1 - *Từ Minh Đạt*

TÀI LIỆU TRA CỨU

1. Khánh Đan - *Tạp Chí Quy Nguyên*
2. Kim Cang Ký Danh - *Ban Sứ Đạo*
3. Nối Vòng Tay Lớn - *Ban Sứ Đạo*

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Thư Đạo T.1 - *Từ Minh Đạt*
2. 366 ngày toàn thiện - *Nhiều tác giả*
3. Bước Đầu Đến Với Thiên - *Từ Minh Đạt*
4. Ánh Sáng Mặt Pháp tập 1-4 - *Nhiều Tác Giả*
5. Bút ký: Trên đường học đạo và hành đạo T.1 - *Châu Nhật Tân Ph.D.*
6. Bài Học Của Sự Khai Tâm, Công Bằng Và Từ Bi - *Từ Minh Đạt*
7. Bộ sách Tạp Chí Quy Nguyên: 1-25, 26-50, 51-75
8. Tổ chức âm giới tại cõi thế - *Tổø Minh Tâm*

TÀI LIỆU HỌC TẬP

1. Trường thiên về vô minh T. 1 - *Từ Minh Đạt*
2. Cuộc Tiến Hóa Qua Sự Khai Mở Tâm Linh tập 1 - *Từ Minh Đạt*
3. Qua hình ảnh gia đình họ Phủ đầu năm 1999 để thấy được ý niệm về sự vay trả, vòng luân hồi và sự chuyển đổi nghiệp lực - *Châu Nhật Tân Ph.D.*
4. Qua hình ảnh của Linh Tú cuối năm 1999 để thấy được ý niệm về bài học, cuộc thi, kiến thức, tâm thức và sự chuyển vận của vòng luân hồi sinh tử - *Châu Nhật Tân*
5. Thiên Ma và sự điều động năm 1998 - 1999 - *Từ Minh Đạt*
6. Trường thuật một vụ phân xử của Đức Ngài: Cao tăng Cao Miên Lục Tà Krôm cướp xác một thanh niên - *Từ Tri Nguyên*
7. Minh học với mình - *Châu Nhật Tân*
8. Trường thuật: Đức Ngài hàng phục Thiên Ma Vương - *Từ Thiện Tâm Khai*

VIDEO - CASSETTE

1. Cassette: Nghe tiếng đạo ca
2. Video: Hồi vị đăng quang - *Châu Thanh Sơn*
3. Video: Những mẫu chuyện vui - *Voviology Non-profit Organization*
4. Video: Trưng cầu ý kiến và Minh chứng về cái thức - *TCQN*

Ngoài ra, còn rất nhiều tài liệu được biên soạn công phu sẽ được TCQN phát hành trong nay mai.